

Neposredstveno zad styklenata vrata na zasedatelnata zala, otdjasno, sa se sybrali pensioneri. Doshli sa na sybraniето prosto taka, po inercija. Veroyatno sa trygnali za Kalemegdan, a na Slavija gi e iznenadal dyzhd. Skrili sa se ot loshoto vreme v starata si sluzhba. Znajat, che na sybraniето shte se rozdava kafe i mineralna voda. A mozhe da im dadat i neshtichko za rabota.

Sreshtal sym razlichni vidove pensioneri: navyrshili vyzrast, nasledstveni, prezhdevremenni, po bolest; ot onezi, dovolnite, che sravnitelno mladi i zdravi sa uspeli da se dokopat do pensija, i ot onezi, drugite, nalegnati ot bolesti i grizhi. Vizhdal sym pensioneri, koito sys zybi i nokti drapat da rabotjat neshto, kakvoto i da bilo, i takiva, koito sa vdignali ryce ot vsichko i sa se ostavili na typoto zhivurkane i broene na dnite do smyrтта. No u vsichki tezi pochteni hora, pod prividnoto udovletvorenje, neizrashodvana energija ili bolest, vinagi mozhe da se pochuvstva fino nasloenoto ogorchenie. Estestveno, govorja za hora, koito sa izvyrshvali abstraktna kancelarska rabota, ne za onezi, koito dejstvitelno mogat da pokazhat kakvo sa syzdali prez zhivota si. Seljanite, naprimer, ne poznavat institucijata na pensioniraneto. Zhiveeshti v syvyrshena harmonija sys zemjata i plodovete na svoja trud, v harmonija s razhdaneto i smyrтта, smjanata na godishnite vremena, plodorodnite i neplodorodni godini, te nikoga ne prestavat da se trudjat, promenjajki samo vida na izvyrshvanata rabota. Zapochvat kato deca da pasat dobytyka, kato mladezhi kopajate, kato zreli hora orate i kosjate, za da prekarate poslednite si dni, sled kato stanat belobradi patriarsi, v otglezhdane na ovoshki zad kyshtata.

Pri chinovnicite neshtata stojate inache: sblyskali se s pensioniraneto, mnozina za pryv pyt se sblyskvat s bezsmislieto na zhivota.

V mehanizma na chinovnicheskata dlyzhnost osnovno dushevno systojanie e chakaneto! Pyrvo se chaka deset chasá – vremeto za pochivka i zakuska. Chaka se krajat na rabotnoto vreme, sled koeto nastypva vtorata, svobodnata polovina na denja. Sled tova se chakat pochivnite dni, za da se pospi malko poveche i eventualno da se izleze njakyde sred prirodata. Oshte, chaka se pyrvo chislo na meseca, kogato se poluchava zaplata. Chaka se povishenie na zaplatite, za koeto se shushuka iz kancelariite. Chakat se oficialnite praznici. Nova godina. Chaka se izplashtaneto na kredita, sled koeto da se iztegli nov. A prez cjaloto tova vreme podsyznatelno se chaka pensijata kato okonchatelno osvobozhdavane ot rabotata, kojato ne se obicha i ne se vyrshi sys strast.

Rjadko sym sreshtal njakogo, kojto da izpitva udovolstvie ot vseki svoj den, bez da chaka neshto, po-tochno, da zhivee SEGA, V NASTOJASHTIJA MOMENT, bez da tyrsi ubezhishte v minaloto (koeto vinagi e bilo po-dobro), ili v bydeshteto, koeto shtjalo da donese vyzmezdie za vsichki nepravdi. Naj-posle si stignal do pensija! Stignal si do poslednata gara na pytuvaneto, ot koeto njama kakvo poveche da se ochakva, osven starost i smyrt. Zashemeteni ot vsekidnevната kancelarska drjamka, pensionerite ne sa uspeli da se podgotvjat psihicheski za bezkrajnata pustosh ot vreme, kojato, svobodna i nezavladjana, neogranichena ot nikakvi pravila i iziskvanija, se prostira i razliva navsjakyde okolo tjah. Onezi, koito za shtastie imat njakakva malka strast, se hvashtat za neja kato udavnici za slamka: do bezsyznanie kibichat s vydica v ryka (pak v ochakvane da ulovjat njakoja goljama riba), krijat se v albumite za marki (chakat da otkrijat njakoja rjadka), ili se grizhat za malkata si gradina (chakat da se razlisti i da rodi), vse edno, no chakajki, chakajki, chakajki, chakajki – samo i samo njakak si da dadat otpor sreshtu tygotata na

vremeto. Drugi se posveshtavat na vslushvane v iznurenoto si tjalo, koeto postopenno otkazva da se podchinjava. Bolestite, na koito po-rano, dokato sa hodeli v kancelarijata, ne sa obryshtali nikakvo vnimanie, sega se razbuzhdat i chukat na vratata na svobodnoto vreme. Zapochvat da obikaljat po razni lekari. Lekarstvata protiv edno zaboljavane predizvikvat uvrezhdanija, vodeshti do drugi zaboljavanija. Sledvajki taka bolestite, koito se vyrtjat v kryg, i ne podozirat, che vse pak sa spaseni ot mnogo po-zlokachestvenata, neizlechima bolest: sblysyka s praznotata.

No mnozinstvoto pensioneri, bivshi sluzhiteli v administrativnite institucii, se chuvstvat izmameni. Izmamata ot strana na sobstvenija im zhivot e okonchatelna i nevyzvratima: godinite, propileni naprazno za raboti, koito sega im izglezhdat napylna bezsmisleni, ne mogat da bydat vyrnati ot nikogo.

Kolko dni i bezsynni noshti sa razrabotvali njakakvy slozhen zakon, kojto veche otdavna e otzhivjal, smeshen, zabraven i ne e v sila. Banovinite, v koito sa zapochnali karierata si, veche ne syshtestvuvat. Nito ministerstvata, koito mezhduvremenno sa stanali sekretariati, nito Borsata, kojato sega koj znae kak se naricha; dori i uchrezhdenijata im veche ne se narichat upravi, a utre njama da se narichat i uchrezhdenija, syshto kaktto i firmite dnes se narichat predpriyatija, a predpriyatijata stanaha... i t. n. Njama veche i sedemnajset stepeni pri zaplashtaneto, kaktto njakoga, kogato chovek točno si e znael kyde e razpredelen i nakyde trjabva da napredva, dokyde da stigne. Vsichko se e razmestilo i prekaturo! Kyde sa dnes onezi ministri, tehnite pomoshnici, gradonachalnici, tituljarni syvetnici, kyde se djana delovodnija protokol, kyde sa kadrovicite, koj preobyrna nadolu s glavata jerarhijata? Zad gyrba im e administrativna razruha. Njakoj shegadzhija e naizvadil prechkite na stylbata, po kojato syvestnijat chinovnik

se e katerel usyrdno kym vyrha. Kakvo da storjat s ostanalite dni? Na kogo da se posvetjat? Veche ne sa neobhodimi na zhenite si. Decata im poveche ne gi iskat. Na vnucite si sa skuchni. Drugite biha si raztylkuvali edno takova posveshtavane kato natrapnichestvo. Na kogo? Nakyde? Kak?